

[Valdemar Thomsen.]

handlinger, der fandt Sted om Forbrugs-afgifterne. Ved denne Lejlighed blev det af selve Partiordførerne fastslaaet, at Finansministeren nedbryder det parlamentariske System, fordi han vildleder i Stedet for at vejlede, at der ved Forelæggelsen af Lovforslag tages mere Hensyn til Erhvervsorganisationerne end til Rigsdagens Medlemmer, at Argumenter ikke gælder, fordi Sagen paa Forhaand er afgjort, at Administrationen søger at unddrage sig sit Ansvar, og at ingen Minister er Helt over for sine Embedsmænd. Saadan udtaler Regeringspartiernes egne betroede Medlemmer sig, og de kan da vel ikke mistænkes for at overdrive.

Til den højtærede Statsminister vil jeg sige til Slut, at han forhaabentlig er klar over, at det er noget farligt at slaa med Sten, naar man bor i et Glashus. Jeg synes, det er beklageligt, at Statsministeren ikke for sin egen Skyld, naar han alligevel ikke har noget reelt at holde sig til, kunde bekvemme sig til at give min Gruppe den Undskyldning, vi har Krav paa, i Stedet for med sine Udflugter at give Anledning til en Analyse som den, jeg nu, tvunget af Omstændighederne, har foretaget. Jeg stempler Statsministerens Udtalelse i Aabningstalen som ondsindet, som usand og som uværdig for en Statsminister, og jeg ønsker at stille følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget beklager, at Statsministeren i sin Aabningstale uden Mulighed for Bevisførelse herfor har fremsat ærerørige Beskyldninger mod en Del af Tingets Medlemmer, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget beklager, at Statsministeren i sin Aabningstale uden Mulighed for Bevisførelse herfor har fremsat ærerørige Beskyldninger mod en Del af Tingets Medlemmer, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Inden vi gaar videre, tager jeg Anledning til at paatale en Ytring af Ordføreren

for Forespørgerne. Den ærede Ordfører sagde i sin Tale, at Landbrugsministeren havde løjet. Jeg maa paa det bestemteste paatale en saadan Udtalelse, der er langt paa den anden Side af Grænsen for, hvad det kan tillades at sige fra Folketingets Talerstol.

Statsministeren (Stærning): Jeg har ikke noget at tilføje. Jeg kan ganske henholde mig til den Udtalelse, jeg har fremsat med Hensyn til den stillede Forespørgsel.

Aage Henriksen: Den Forespørgsel, som af de ærede Medlemmer af Bondepartiet er rettet til den højtærede Statsminister i Anledning af, at den højtærede Statsminister i sin Aabningstale insinuerede, at kun de Partier, som støtter Regeringen, bygger paa Landets forfatningsmæssige Grundlag, kan vi Nationalsocialister fuldt ud tiltræde.

I denne Forbindelse skal jeg ikke undlade at erindre om, at min Partifører, det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, i sin allerførste Tale her i Tinget anvendte følgende Slutning — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere —:

„Inden jeg slutter, ønsker jeg dog her fra dette Sted at sige, at vi selvfølgelig som Landets lovlydige Borgere vil holde os denne Grundlov efterrettelig, som vi hidtil har gjort det over for Grundloven. Jeg forudsætter dog her, at man i det politiske Spil, som denne Grundlov nærmest vil fremme, ogsaa vil følge Spillet Regler over for os, da det er en af vore politiske Grundregler at lade Ret følge Pligt. Denne Grundregel ønsker vi ogsaa at hævde her i dette høje Ting, hvor vi er gaaet ind for kun at lade vore Ord og Handlinger bestemme af et eneste Hensyn, Hensynet til vort Fædreland Danmark.“

Jeg kan ogsaa gøre opmærksom paa, at vi stemte for Bevarelsen af den gamle Grundlov, og muligvis var det vore Medlemmers Stemmer, som gjorde Udslaget ved Folkeafstemningen.

Det fremgaar tydeligt af de anførte Udtalelser, at vi ikke ønsker at bryde Forfatningen.

Saa vidt jeg ved, staar der ingen Steder i Grundloven, at Regeringen skal være Udtryk for Folketingets Flertal. Forfatningen